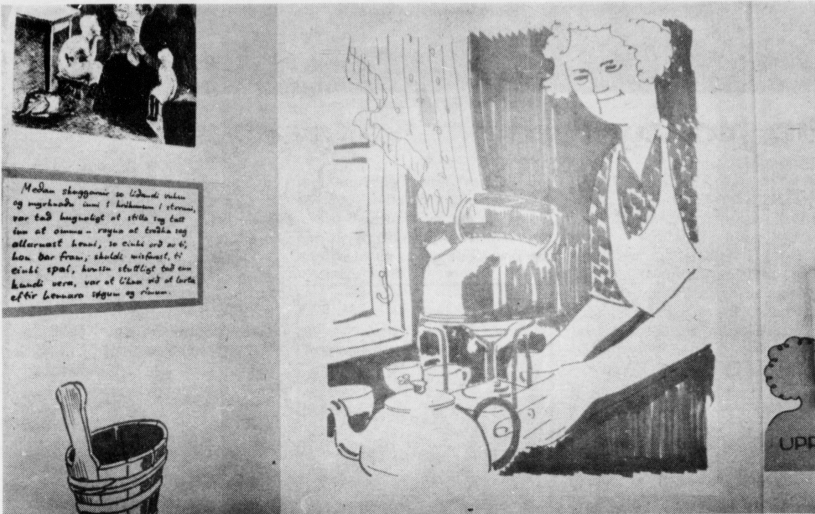

Atløgubryggja fyrir 3 milj. í Vági

Er nú til projekteringar hjá Landsbyggifelagnum

30—40 mans arbeidsleysir, tí vegagerðin millum Hov og Porkeri varð steðgað

Landsbyggifelagið hefur í lötuni eitt projekt yfir eina atlögubryggju á sunnara grótkastinum í Vági til viðgerðar. Farið varð undir projekteringina aftan á sammarfríðina, og hon verður væntandi liðug heilt skjótt.

oynni, sum síðani er vorðin staðfest. Teir halda ikki, at vegagerðin millum Hovi og Porkeri skemmir nakra náttúru.

Brugduveiða

Triggir bátar í Vági veiða brugdu. Teir eru Torri, Stein-húsbroður og Havaldan. Summir eru komnir upp í 15 brugdur. Torri hevur fingið 9.

Tað er livurin, sum hevur týðning í hesari veiðini, og hon verður smeltað í gamla lýsi-smeltaranum hjá Garðamonnunum í Vági. Í byrjanini vóru ymsir trupulleikar við smeltingini, men tað er í lagi nú.

Vágs býráð samtykti á einum fundi herfyri at lata atlögubryggju gera á sunnara grótkastinum í sambandi við nýggja flakavirkid, sum skal byggjast, og býráðið fer nú at senda tinginum umsókn um stuðul til byggingina, sum væntandi fer at kosta einar 2,5 til 3 milj. kr. Nýggja atlögubryggjan skal vera 100 metrar til longdar.

30—40 mans arbeidsleysir

30—40 mans gjørdust arbeidsleysir, tá friðingarnevndin í Suðuroy avgjordi at steðga vegagerðini millum Hov og Porkeri um Bláhamarsstigg, tí vandi var fyri at skemma náttúruna har. Seinni hevur yfirfriðingarnevndin staðfest avgerðina, og arbeidið helt uppat 10. juli. Tað eru menn hjá Árna Brattaberg, sum hava arbeit upp á vegin.

Í Vági halda menn lítið um avgerðina hjá friðingarnevndini í

Seinni trolarin komin

Seinni trolarin hjá partsreiðarinum Polartrol í Vági, Polarborg 2, kom á Vág mikudagin. Hetta er systurskip til Polarborg 1. Báðir trolararnir skulu royna undir Íslandi.

Hoyggingin liður

Tað liður væl við hoyggingini í Vági. Tey flestu eru liðug og hava fingið all inn. Eplavokstururin tykist ikki fara at eydnast í ár.

Teir hava eina ljósmyndaróð, sum visir gamlar búnyttir og amboð, sum kvinnan brúkti í húsarhaldinum, bæði til matgerð og til at framleiða klæði. Öll minnst kanska stríðið um kjósingina av Miss Føroyar, sum var í 1971. Á framsýningini siggja vit ein lítlan part av tí lesarabrevóðun, ið kom, tá hetta fór fram. Brevini snúgva seg fyri mesta partin um at mótmæla, at kvinnan verður vist fram sum onnur djór, ið eru til sølu. Hetta var ein týðandi partur av føroyska kvinnustríðinum.

Hin ikki minst áhugaverdi parturin av framsýningini er kvinnan í søgu og søgn. Hetta eru partar av søgum, sagnum og yrkingum, sum snúgva seg um kvinnuna. Her skivar Svabo um, at tað er langt síðan, at talan var um at minka um burðartalið í Føroyum. Familjurnar fingust longu í eldri tíð við henda tankan. Eisini verður her sagt frá úr søgnini um Óla Jarnheys, at kvinnurnar komu á Ólavssøku til Havnar at kjósa sær menn. Hetta binda teir saman við elliðigamla europeiskari sið, at tað var kvinnan, sum valdi sær mann. Til henda

part eru lagdar nakrar tekningar eftir William Heinesen.

Ein meira skemtiligur partur er tað, ið snýr seg um, hvussu kvinnan verður avmyndað í skemtiteikningum. Sumt siga teir, er gjørt við vilja, meðan annað er í tankaløysi gjørt so, at kvinnan verður til láturs.

Stutt sagt

Tað er nú so, at tað er Forminnissavn Føroya, ið skipar fyri framsýningini. Tað merkist tí, at hetta er mest ein framsýning, ið er ein søgulig gjøgnumgongd av stöðu kvinnunnar, og um amboð og slikt. Hetta er í minni mun ein framsýning, ið tekur upp kjákevnir um kvinnusakina. Tó so, at framsýningin leggur í føri dent á at visa, at kvinnan er ikki javnt stödd við mannin. Men tað er greitt, at um tað var ein framsýning, har tað vóru kvinnufeløg, ið stöðu fyri, so sá hon annarleiðis út.

Tilfarið er væl og greiðliga sett upp. Her er væl vígað, so at tekst og myndir skiftast um at gera hana lætta. Hon er vakurt uppsett, og lætt at koma igjøgnum.

1250 fólkhava sæð framsýningina KVINNAN

Í sambandi við kvinnuárið hevur Fornminnis-savnið í samstarvi við Kvinnusøguliga savnið skipað fyri eini framsýning um føroysku kvinnuna. FRAMSÝNINGIN KVINNAN, sum hon nevnist, var opin á Ólavssøku og er nú aftur úti í Stokkastovuni í Tinganesi

Framsýningin væl vitjað

Framsýningin KVINNAN var opin á Ólavssøku, og var hon tá sera væl vitjað. Tilsamans vóru 1250 fólkhava sæð og hugdu at henni. Upp í hetta tal er at rokna bæði vaksin og børn.

Vanligt hevur verið, at ymsu søvnini hjá Fornminnisavninum hava verið opin um morgunin, klokkan 10 til 12, og seinna-partin klokkan 2 til 4. Tí hesar tíðir er tað sjáltsamt, at fólkhava tó at koma, tí vanligu eru flestall bundin av arbeiði hesar tíðir.

Tá Framsýningin KVINNAN lät upp aftur 1. september, varð avgjørt at hava slíkar opnings-tíðir, at vanligt arbeiðandi fólkhava koma at vitja. Avgjørt varð tí at hava opið klokkan 5 til 7 gerandiskvöld, og klokkan 3 til 5 seinna-part um vikuskiftið. Tað er tí møgulegt hjá øllum at vitja hana.

Skúlar kunnu eisini, eftir av-talu, sleppa at vitja hana um dagin. Hetta er frálíkt tilfar til undirvísing, sum kjákevnir ella til at arbeiða viðari við, hjá framhaldsskólum ella HF og studentaflokkum. Her er søgulígt tilfar og taltíðir, sum er áhugavert til skúlabrúks.

Framsýningin verður opin til miðjan oktober mánaða, og umleið heystferiuna verður afturlatið.

Fólkini aftanfyri

Tað er Bárður Jákupsson, ið

hevur sett mesta parin upp av framsýningini. Hann er tann, ið man hava sett upp flestu framsýningar, ið verið hava seinastu tíðina. Millum annað setti hann mesta partin av EEC framsýningini upp. Fólkhava stöðisútbúgvingini hava eisini hjálpt at seta upp.

Tann søguligi parturin av til-

farinum er komin frá Jóan Paula Joensen, sum er etnologur.

Hanna Absalonsen og Petur Zakariassen, bæði á Debessartøð, hava latið tilfar. Petur Zakariassen og onnur á Stöðisútbúgvingini hava sett upp og savnað taltíðir um kvinnuna í Føroyum.

UMMÆLI:

Framsýningin Kvinnan

Litir tú at framsýningini, so sæst týðiliga, at hon er býtt upp í nógvar smáar partar, so sum útbúgving, giftar og ógiftar kvinnur í útiarbeiði, o. s. fr. Men eisini kann framsýningin býttast. Tað fyrsta er eitt søgulígt yvirblik um føroyskt kvinnustríð, og skrivning um kvinnuna í eldri tí. Har finnur tí millum annað, at fyrsta føroyska kvinnufelag varð stovnað í Keypmannahavn í 1896. Og igjøgnum øll 189-ini sæst tú kjak um stöðu kvinnunar í bløðunum. Á framsýningini eru nøkur kut úr bløðum sum Fuglaframa, um kvinnu og klædnámóta.

Ein tann mest áhugaverdi parturin av framsýningini er eitt rað av talmýndum, sum sýna stöðu kvinnunnar í fólkatálinum kring bygdirnar, um burðir, um lutøku í arbeiðslivinum, og í ymsu vinnugreinunum. Her eru tøl um burturflytingina, sum hevur verið umtalað í m.ö.

bókini hjá Mariu Andersen um »Føroyskar gentur í Keypmannahavn«. Her sæst eisini týðiliga, at tað eru konufólkini, ið fáa tey stov, ið geva minst lön.

Har er eisini ein gjøgnumgongd av arbeidsplassum kvinnunnar. Hetta byrjar við myndum úr nýggjari tíð, og síðani verða tær eldri og eldri. Hetta er ein partur, við nógvum myndum, millum annað úr handlum í Havn. Síðani kemur tú til eldri myndir og frásagnir um lutøku kvinnunnar í arbeiðinum í slupp-tíðini og í gamla bóndasamfelagnum. Til neyta og í torvi — alt vanligt kvinnuarbeiði verður lýst.

Har eru tó ikki bert myndir og skrivað tilfar. Tú finnur eisini klæðir, sum kvinnan bar, serliga stásklæðir. Eisini liggja frammi slík klæði og fótúni, sum kvinnan mátti gera til alt húskið.